

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Designs) เพื่อศึกษาผลการดูแลสุขภาพที่บ้านโดยทีมสุขภาพต่อความรู้ พฤติกรรมการดูแลตนเองและค่าความดันโลหิตของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ ที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คนซึ่งได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้านโดยทีมสุขภาพ และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ผลการวิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ข้อมูลความรู้ พฤติกรรมการดูแลตนเอง และค่าความดันโลหิตของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ พฤติกรรมการดูแลตนเอง ความดันโลหิตกลุ่มตัวอย่าง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
d	แทน	ผลต่างค่าเฉลี่ย
χ^2	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูล (Chi-Square Test)
Mean Rank	แทน	ค่าเฉลี่ยของอันดับในแต่ละกลุ่ม
Mann-Whitney U	แทน	ค่าทดสอบความแตกต่างแมนน์-วิทนีย์ยู (Mann-Whitney U)
Z	แทน	ค่าสถิติทดสอบ Z

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่ได้รับการวินิจฉัย ความรุนแรงของโรค ก่อนการทดลอง

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 30)		กลุ่มควบคุม (n = 30)		χ^2	p
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ					0	1.00
หญิง	18	60.00	18	60.00		
ชาย	12	40.00	12	40.00		
อายุ	($\bar{X} = 57.70$)	SD = 7.29	($\bar{X} = 57.57$)	SD = 7.47	0	1.00
40 - 49 ปี	5	16.67	5	16.67		
50 - 59 ปี	11	36.67	11	36.67		
60 - 69 ปี	12	40.00	12	40.00		
70 - 79 ปี	2	6.66	2	6.66		
ระยะเวลาที่ได้รับการ วินิจฉัยโรค					.39	.82
ต่ำกว่า 5 ปี	19	63.33	19	63.33		
6 - 10 ปี	9	30.00	10	33.33		
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	2	6.67	1	3.34		
ค่าความดันโลหิตช่วงบน					.32	.57
ระดับสูงเล็กน้อย (140-159 มิลลิเมตรปรอท)	20	66.67	22	73.33		
ระดับสูงปานกลาง (160-179 มิลลิเมตรปรอท)	10	33.33	8	26.67		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		χ^2	p
	(n = 30)		(n = 30)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ค่าความดันโลหิตช่วงล่าง					.28	.61
ระดับสูงเล็กน้อย (90-99 มิลลิเมตรปรอท)	17	56.67	15	50.00		
ระดับสูงปานกลาง (100-109 มิลลิเมตรปรอท)	13	43.33	15	50.00		
สถานภาพสมรส					0	1.00
คู่	26	86.67	26	86.67		
หม้าย/ หย่า/ แยก	4	13.33	4	13.33		
ระดับการศึกษา					.35	.55
ไม่ได้ศึกษา	1	3.33	2	6.67		
ประถมศึกษา	29	96.67	28	93.33		
อาชีพ					1.03	.79
เกษตรกรกรรม	22	73.33	20	66.66		
รับจ้าง	4	13.33	6	20.00		
ค้าขาย	1	3.33	2	6.67		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	3	10.00	2	6.67		
รายได้					1.87	.39
ต่ำกว่า 5000 บาท/ เดือน	22	73.33	18	60.00		
5001 – 10000 บาท/ เดือน	8	26.67	11	36.67		
ตั้งแต่ 10001 บาท/ เดือนขึ้นไป	0	0	1	3.33		

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้มีจำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน พบว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60 มีอายุอยู่ในช่วง 60 – 69 ปี พบร้อยละ 40.00 รองลงมา มีอายุ 50 – 59 ปี พบร้อยละ 36.67

ส่วนมากมีสถานภาพผู้ร้อยละ 86.67 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีระยะเวลาที่ได้รับ การวินิจฉัยโรคความดันโลหิตสูงส่วนใหญ่ต่ำกว่า 5 ปี ร้อยละ 63.33 เท่ากัน และส่วนใหญ่มี ค่าความดันโลหิตช่วงบนอยู่ระดับสูงเล็กน้อย (140-159 มิลลิเมตรปรอท) กลุ่มทดลองพบ ร้อยละ 66.67 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 73.33 และความดันโลหิตช่วงล่างอยู่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง เล็กน้อย (90-99 มิลลิเมตรปรอท) กลุ่มทดลองพบร้อยละ 56.67 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 50.00 และ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนมากมีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา กลุ่มทดลองพบ ร้อยละ 96.67 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 93.33 และส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมกลุ่มทดลอง พบร้อยละ 73.33 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 66.66 รายได้ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 5000 บาท/ เดือน กลุ่มทดลองพบร้อยละ 73.33 กลุ่มควบคุมพบร้อยละ 60.00 และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง ของข้อมูลทั่วไปในด้านสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่าทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ($\chi^2 = 0$ p = 1, $\chi^2 = .35$ p = .55, $\chi^2 = 1.03$ p = .79, $\chi^2 = 1.87$ p = .39)

**ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ พฤติกรรมการดูแลตนเอง ความดันโลหิต
ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง**

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลของคะแนนความรู้ ก่อนและ
หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง (n = 30) จำแนกรายข้อ

ความรู้	ก่อนการทดลอง		แปล ผล	หลังการทดลอง		แปล ผล
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
1. โรคความดันโลหิตสูงส่วนใหญ่ไม่ทราบสาเหตุของการเกิด	.70	.47	ดี	1.00	0.00	ดี
2. ผู้ที่เป็นความดันโลหิตสูงบางครั้งก็ไม่มีอาการปวดศีรษะ	.77	.43	ดี	.97	.18	ดี
3. ภาวะแทรกซ้อนของโรคความดันโลหิตสูง คือ อัมพาต ไตวาย หัวใจวาย ตาบอด	.63	.49	ดี	.97	.18	ดี
4. การรับประทานอาหารกระป๋อง เช่น ปลากระป๋อง ไม่ทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	.37	.49	ปานกลาง	.76	.43	ดี
5. การรับประทานอาหารประเภทหมีถั่งสำเร็จรูปทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	.43	.50	ปานกลาง	.76	.43	ดี
6. ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงควรลดรับประทานอาหารที่มีไขมันสูงเช่น หมูสามชั้น	.87	.34	ดี	1.00	0	ดี
7. การเบ่งถ่ายอุจจาระทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	.63	.49	ปานกลาง	.93	.25	ดี
8. การลดการรับประทานอาหารหวานและอาหารมัน จะทำให้น้ำหนักลดลง	.80	.41	ดี	.93	.25	ดี
9. การลดน้ำหนัก/ การควบคุมน้ำหนัก จะช่วยทำให้ความดันโลหิตลดลง	.77	.43	ดี	.97	.18	ดี
10. ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงควรออกกำลังกายสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง ครั้งละ 30 นาทีติดต่อกัน	.87	.34	ดี	.97	.18	ดี

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความรู้	ก่อนการทดลอง		แปล ผล	หลังการทดลอง		แปล ผล
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
11. การออกกำลังกายโดยการยกน้ำหนัก ไม่เหมาะสมกับผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง	.67	.48	ดี	1.00	0	ดี
12. เมื่อมีอาการปวดศีรษะควรงดการออกกำลังกาย	.93	.25	ดี	1.00	0	ดี
13. ความไม่สบายใจ ความกังวลใจ มีผลทำให้ ความดันโลหิตสูงขึ้น	1.00	0	ดี	1.00	0	ดี
14. ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงควรนอนหลับอย่าง น้อยวันละ 6-8 ชั่วโมง	.90	.31	ดี	1.00	0	ดี
15. ยามีผลลดความดันโลหิตสูงที่รับประทานหลัง อาหารควรรับประทานหลังจากทานอาหาร 15 นาที	.83	.38	ดี	.97	.18	ดี
16. เมื่อความดันลดลงอยู่ในระดับปกติไม่ต้อง รับประทานยาลดความดันโลหิตอีก	.67	.48	ดี	.90	.31	ดี
17. เมื่อมีอาการหน้ามืด เวียนศีรษะควรนอนยกขา สูงเพื่อให้เลือดไปเลี้ยงสมองดีขึ้น	.73	.45	ดี	1.00	0	ดี
18. การได้รับทราบผลระดับความดันโลหิตทุก ครั้งที่ไปตรวจมีผลต่อการปฏิบัติตัวเพื่อควบคุม ความดันโลหิต	.90	.31	ดี	1.00	0	ดี
19. ความดันโลหิตที่สูงมากมีผลทำให้หัวใจวาย	.93	.38	ดี	.93	.25	ดี
ความรู้โดยรวมเฉลี่ย	.76	.17	ดี	.95	.07	ดี

จากตารางที่ 4 พบว่า ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และเมื่อจำแนกรายข้อพบ ความรู้เฉลี่ยรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี มีเพียงความรู้ในด้านการรับประทานยาที่ป้องกัน เช่น ปลากระป๋อง ไม่ทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น การรับประทาน อาหารประเภทบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น การเบ่งถ่ายอุจจาระทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น ที่มีระดับคะแนนความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ภายหลังได้รับการดูแลสุขภาพ ที่บ้าน โดยทีมสุขภาพพบว่ากลุ่มทดลองมีความรู้ที่อยู่ในระดับดีทุกข้อ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลของคะแนนความรู้ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม (n = 30) จำแนกรายข้อ

ความรู้	ก่อนการทดลอง		แปลผล	หลังการทดลอง		แปลผล
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
1. โรคความดันโลหิตสูงส่วนใหญ่ไม่ทราบสาเหตุของการเกิด	.80	.41	ดี	.83	.38	ดี
2. ผู้ที่เป็นความดันโลหิตสูงบางครั้งก็ไม่มีอาการปวดศีรษะ	.90	.31	ดี	.90	.31	ดี
3. ภาวะแทรกซ้อนของโรคความดันโลหิตสูง คืออัมพาต ไตวาย หัวใจวาย ตาบอด	.53	.51	ปานกลาง	.80	.41	ดี
4. การรับประทานอาหารกระป๋อง เช่น ปลากระป๋อง ไม่ทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	.37	.49	ปานกลาง	.33	.47	น้อย
5. การรับประทานอาหารประเภทกะหล่ำปลี กิ่งสำเร็จรูปทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	.47	.51	ปานกลาง	.43	.51	ปานกลาง
6. ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงควรลดรับประทานอาหารที่มีไขมันสูงเช่น หมูสามชั้น	.87	.35	ดี	.87	.35	ดี
7. การเบ่งถ่ายอุจจาระทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	.50	.51	ปานกลาง	.50	.51	ปานกลาง
8. การลดการรับประทานอาหารหวานและอาหารมัน จะทำให้น้ำหนักลดลง	.80	.41	ดี	.67	.48	ดี
9. การลดน้ำหนัก/ การควบคุมน้ำหนัก จะช่วยทำให้ความดันโลหิตลดลง	.70	.47	ดี	.77	.43	ดี
10. ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงควรออกกำลังกายสัปดาห์ละ ไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง ครั้งละ 30 นาทีติดต่อกัน	.83	.38	ดี	.83	.38	ดี
11. การออกกำลังกายโดยการยกน้ำหนัก ไม่เหมาะสมกับผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง	.70	.47	ดี	.77	.43	ดี
12. เมื่อมีอาการปวดศีรษะควรลดการออกกำลังกาย	.93	.25	ดี	.97	.18	ดี
13. ความไม่สบายใจ ความกังวลใจ มีผลทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	.97	.18	ดี	.97	.18	ดี

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ความรู้	ก่อนการทดลอง		แปล	หลังการทดลอง		แปล
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
14. ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงควรนอนหลับ อย่างน้อยวันละ 6-8 ชั่วโมง	.97	.18	ดี	.97	.18	ดี
15. ยามีผลลดความดันโลหิตสูงที่ รับประทานหลังอาหารควรรับประทาน หลังจากทานอาหาร 15 นาที	.70	.47	ดี	.77	.43	ดี
16. เมื่อความดันลดลงอยู่ในระดับปกติ ไม่ต้องรับประทานยาลดความดันโลหิตอีก	.30	.47	น้อย	.70	.47	ดี
17. เมื่อมีอาการหน้ามืด เวียนศีรษะควร นอนยกขาสูงเพื่อให้เลือดไปเลี้ยงสมองดีขึ้น	.60	.49	ปาน กลาง	.60	.49	ปาน กลาง
18. การได้รับทราบผลระดับความดันโลหิต ทุกครั้งที่ไม่ตรวจมีผลต่อการปฏิบัติตัวเพื่อ ควบคุมความดันโลหิต	.93	.25	ดี	.97	.18	ดี
19. ความดันโลหิตที่สูงมากมีผลทำให้ หัวใจวาย	.83	.38	ดี	.77	.43	ดี
ความรู้โดยรวมเฉลี่ย	.72	.21	ดี	.76	.18	ดี

จากตารางที่ 5 พบว่า ก่อนการทดลองกลุ่มควบคุมส่วนมีคะแนนความรู้โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับดี เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า มีคะแนนความรู้อยู่ในระดับน้อย คือ เมื่อความดันลดลงอยู่ในระดับปกติไม่ต้องรับประทานยาลดความดันโลหิตอีก ส่วนข้อที่มีคะแนนความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ ภาวะแทรกซ้อนของโรคความดันโลหิตสูง คืออัมพาต ไตวาย หัวใจวาย ด ทบกด การรับประทานอาหารกระป๋อง เช่น ปลากระป๋อง ไม่ทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น การรับประทานอาหารประเภทหะหมี่กึ่งสำเร็จรูปทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น การเบ่งถ่ายอุจจาระทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น เมื่อมีอาการหน้ามืด เวียนศีรษะควรนอนยกขาสูงเพื่อให้เลือดไปเลี้ยงสมองดีขึ้น ภายหลังจากการทดลองพบว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนความรู้โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และพบกลุ่มควบคุมมีคะแนนความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ การรับประทานอาหารกระป๋อง เช่น ปลากระป๋อง ไม่ทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น ส่วนข้อที่มีความรู้อยู่ในคะแนนความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ การรับประทานอาหารประเภทหะหมี่กึ่งสำเร็จรูปทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น การเบ่งถ่ายอุจจาระทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น เมื่อมีอาการหน้ามืด เวียนศีรษะควรนอนยกขาสูงเพื่อให้เลือดไปเลี้ยงสมองดีขึ้น

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลของคะแนนพฤติกรรม ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง (n = 30) จำแนกรายข้อ

พฤติกรรม	ก่อนการทดลอง		แปลผล	หลังการทดลอง		แปลผล
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
1. ท่านไม่เติมน้ำปลาหรือซีอิ๊วขาว ในอาหารที่รับประทาน	1.06	1.23	ปานกลาง	2.77	.50	ดี
2. ท่านไม่รับประทานอาหารเค็ม เช่น กะปิ ปลาเค็ม ปลา ร้า	.63	.85	ไม่ดี	2.13	.63	ดี
3. ท่านไม่ใส่ผงชูรสหรือซุบก้อนในการ ปรุงอาหาร	.37	.85	ไม่ดี	1.03	1.35	ปาน กลาง
4. ท่านไม่รับประทานอาหารประเภท แกงบวด แกงคั่ว แกงเขียวหวาน คัมข่า ผู่ฉี่ ผัดคัมข่ากะทิ	1.77	.77	ปานกลาง	2.50	.51	ดี
5. ท่านไม่รับประทานเนื้อสัตว์ติดมัน เช่น หมูสามชั้น ขาหมู หนังหมู หนังไก่	1.90	.76	ปานกลาง	2.03	.76	ดี
6. ท่านใช้น้ำมันลั่วเหลือง น้ำมันรำข้าว ในการปรุงอาหาร	1.40	1.40	ปานกลาง	2.43	1.16	ดี
7. ท่านรับประทานผักหรือผลไม้	2.43	.82	ดี	2.90	.31	ดี
8. ท่านไม่รับประทานอาหารประเภททอด หรือผัด	1.12	.83	ปานกลาง	.97	.76	ดี
9. ท่านควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยการรับประทานอาหารแต่พออิ่ม	2.50	1.00	ดี	2.97	.18	ดี
10. ท่านควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับปกติ โดยการไม่รับประทานอาหารรสหวาน	2.30	.91	ดี	2.50	.68	ดี
11. ท่านออกกำลังกายเพื่อควบคุมน้ำหนัก ให้อยู่ในระดับปกติ	.33	.80	ไม่ดี	2.47	.94	ดี
12. ท่านออกกำลังกายไม่น้อยกว่า 3 ครั้งต่อ สัปดาห์ และออกกำลังกายแต่ละครั้งละนาน 30 นาที	.30	.79	ไม่ดี	2.37	1.06	ดี
13. ท่านออกกำลังกายแบบแอโรบิค เช่น การเดิน วิ่ง หรือวิ่งเหยาะ ๆ ปั่นจักรยาน เป็นต้น	.30	.75	ไม่ดี	2.53	.94	ดี

ตารางที่ 6 (ต่อ)

พฤติกรรม	ก่อนการทดลอง		แปลผล	หลังการทดลอง		แปลผล
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
14. เมื่อเกิดความเครียดท่านมีวิธีการลดความเครียด ของท่านเอง เช่น การนั่งสมาธิ สวดมนต์ ฟังธรรมะ เป็นต้น	2.17	1.17	ดี	2.80	.66	ดี
15. ท่านนอนหลับสนิทอย่างน้อย 6-8 ชั่วโมง ต่อวัน	2.00	1.26	ปานกลาง	2.90	.31	ดี
16. เมื่อมีอาการปวดศีรษะมากขึ้นท่านไม่กินยาลด ความดันโลหิตเพิ่มขึ้น	2.90	.31	ดี	3.00	0.00	ดี
17. ท่านได้กินยาลดความดันโลหิตสูง	2.00	1.17	ปานกลาง	2.87	.34	ดี
18. ท่านรับประทานยาความดันโลหิตสูงตรงตาม เวลาที่แพทย์กำหนด	1.63	1.24	ปานกลาง	3.00	0.00	ดี
19. ท่านไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ยาของเหล้า	2.20	1.24	ดี	2.50	.86	ดี
20. ท่านได้ไปตรวจตามแพทย์นัดทุกครั้ง การสังเกตอาการผิดปกติ	1.73	1.17	ปานกลาง	2.90	.31	ดี
21. ท่านสังเกตอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นกับตนเอง เช่น ปวดศีรษะ ตาพร่ามัวเป็นต้น	2.77	.63	ปานกลาง	3.00	0.00	ดี
22. เมื่อเกิดอาการผิดปกติที่รุนแรงท่านรีบไปพบ แพทย์ทันที การแสวงหาความช่วยเหลือ	2.30	1.29	ปานกลาง	2.97	.18	ดี
23. ท่านได้ซักถามถึงความรู้เกี่ยวกับโรคความดัน โลหิตสูงจากเจ้าหน้าที่สุขภาพ เช่น แพทย์ พยาบาล เภสัชกร เป็นต้น การรับรู้สนใจผลของพยาธิสภาพ	.47	.97	ไม่ดี	1.17	1.46	ปาน กลาง
24. เมื่อทราบว่า มีระดับความดันโลหิตสูงท่านได้ มีการปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ความดัน โลหิตลดลง	1.30	1.34	ปานกลาง	2.83	.38	ดี
พฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมเฉลี่ย	1.58	.83	ปานกลาง	2.48	.61	ดี

จากตารางที่ 6 พบว่า ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทำการจำแนกรายข้อพบว่าข้อที่มีพฤติกรรม การดูแลตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือ รับประทานผักหรือผลไม้ ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยการรับประทานอาหารเช้าแต่พออิ่ม ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับปกติโดยการไม่รับประทาน อาหารรสหวาน เมื่อเกิดความเครียดท่านมีวิธีการลดความเครียดของตนเอง เช่น การนั่งสมาธิ สวดมนต์ ฟังธรรมะ เป็นต้น เมื่อมีอาการปวดศีรษะมากขึ้นท่านไม่กินยาลดความดันโลหิตเพิ่มขึ้น ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ยาแดงเหล้า ภายหลังได้รับการดูแล สุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองอยู่ใน ระดับ ดี และเมื่อทำการจำแนกรายข้อพบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองเฉลี่ย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ส่วนพฤติกรรมที่มีระดับคะแนนพฤติกรรมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การไม่ใส่ผงชูรสหรือซูปก้อนในการปรุงอาหาร การซักถามถึงความรู้เกี่ยวกับโรคความดัน โลหิตสูงจากเจ้าหน้าที่สุขภาพ เช่น แพทย์ พยาบาล เภสัชกร เป็นต้น

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลของคะแนนพฤติกรรม ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม (n = 30) จำแนกรายข้อ

พฤติกรรม	ก่อนการทดลอง		แปลผล	หลังการทดลอง		แปลผล
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
1. ท่านไม่เติมน้ำปลาหรือซีอิ๊วขาว ในอาหารที่รับประทาน	1.83	1.15	ปานกลาง	1.90	1.18	ปานกลาง
2. ท่านไม่รับประทานอาหารเค็ม เช่น กะปิ ปลาเค็ม ปลาร้า	.97	.99	ไม่ดี	1.03	1.03	ปานกลาง
3. ท่านไม่ใส่ผงชูรสหรือซูปก้อนในการปรุงอาหาร	.37	.89	ไม่ดี	.57	1.07	ไม่ดี
4. ท่านไม่รับประทานอาหารประเภท แกงบวค แกงคั่ว แกงเขี้ยวหวาน ต้มยำ ฉู่ฉี่ ผักต้มราดกะทิ	1.93	.69	ปานกลาง	1.90	.75	ปานกลาง
5. ท่านไม่รับประทานเนื้อสัตว์ติดมัน เช่น หมูสามชั้น ขาหมู หนังหมู หนังไก่	2.07	.98	ดี	1.90	.99	ปานกลาง
6. ท่านใช้น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันรำข้าว ในการปรุงอาหาร	1.27	1.34	ปานกลาง	1.30	1.31	ปานกลาง
7. ท่านรับประทานผักหรือผลไม้	2.33	.88	ดี	2.60	.77	ดี
8. ท่านไม่รับประทานอาหารประเภททอด หรือผัด	1.50	1.04	ปานกลาง	1.20	1.06	ปานกลาง
9. ท่านควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยการรับประทานอาหารแต่พอดี	2.50	.97	ดี	2.13	1.22	ดี
10. ท่านควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับปกติ โดยการไม่รับประทานอาหารรสหวาน	1.67	1.18	ปานกลาง	2.10	1.03	ดี
11. ท่านออกกำลังกายเพื่อควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับปกติ	.63	1.21	ไม่ดี	.70	1.23	ไม่ดี
12. ท่านออกกำลังกายไม่น้อยกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์ และออกกำลังกายแต่ละครั้งจะนาน 30 นาที	.43	1.04	ไม่ดี	.40	.97	ไม่ดี
13. ท่านออกกำลังกายแบบแอโรบิค เช่น การเดิน วิ่ง หรือวิ่งเหยาะ ๆ ปั่นจักรยาน เป็นต้น	.73	1.28	ไม่ดี	.50	1.07	ไม่ดี

ตารางที่ 7 (ต่อ)

พฤติกรรม	ก่อนการทดลอง		แปล ผล	หลังการทดลอง		แปล ผล
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
14. เมื่อเกิดความเครียดท่านมีวิธีการลดความเครียด ของท่านเอง เช่น การนั่งสมาธิ สวดมนต์ ฟังธรรมะ เป็นต้น	2.03	1.40	ดี	2.07	1.34	ดี
15. ท่านนอนหลับสนิทอย่างน้อย 6-8 ชั่วโมง ต่อวัน	1.90	1.29	ปาน กลาง	1.73	1.31	ปาน กลาง
16. เมื่อมีอาการปวดศีรษะมากขึ้นท่านไม่กินยาลด ความดันโลหิตเพิ่มขึ้น	2.90	1.09	ดี	2.83	.59	ดี
17. ท่านได้กินยาลดความดันโลหิตสูง	2.33	1.09	ดี	2.17	1.12	ดี
18. ท่านรับประทานยาความดันโลหิตสูงตรงตาม เวลาที่แพทย์กำหนด	1.53	1.31	ปาน กลาง	1.70	1.37	ปาน กลาง
19. ท่านไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ชาของเหล้า	2.53	.97	ดี	2.57	.94	ดี
20. ท่านได้ไปตรวจตามแพทย์นัดทุกครั้ง	1.80	1.12	ปาน กลาง	1.90	1.15	ปาน กลาง
การสังเกตอาการผิดปกติ						
21. ท่านสังเกตอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นกับตนเอง เช่น ปวดศีรษะ ตาพร่ามัวเป็นต้น	2.97	.18	ดี	2.90	.55	ดี
22. เมื่อเกิดอาการผิดปกติที่รุนแรงท่านรีบไปพบ แพทย์ทันที	2.20	1.35	ดี	2.80	.76	ดี
การแสวงหาความช่วยเหลือ						
23. ท่านได้ซักถามถึงความรู้เกี่ยวกับโรคความดัน โลหิตสูงจากเจ้าหน้าที่สุขภาพ เช่น แพทย์ พยาบาล เกสัชกร เป็นต้น	.53	1.13	ไม่ดี	.23	.77	ไม่ดี
การรับรู้สนใจผลของพยาธิสภาพ						
24. เมื่อทราบว่ามึ่ระดับความดันโลหิตสูงท่านได้ มีการปฏิบัติตัวอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ความดัน โลหิตลดลง	1.8	1.40	ปาน กลาง	1.33	1.06	ปาน กลาง
คะแนนพฤติกรรมโดยรวมเฉลี่ย	1.70	.77	ปาน กลาง	1.69	.81	ปาน กลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ก่อนการทดลองกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทำการจำแนกรายข้อพบว่าข้อที่มีพฤติกรรม การดูแลตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือ ไม่รับประทานเนื้อสัตว์ติดมัน เช่นหมูสามชั้น ขาหมู หนังหมู หนังไก่ รับประทานผักหรือผลไม้ ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติโดยการรับประทานอาหาร แต่พออิม เมื่อเกิดความเครียดมีวิธีการลดความเครียดของตนเอง เช่น การนั่งสมาธิ สวดมนต์ ฟังธรรมะ เป็นต้น เมื่อมีอาการปวดศีรษะมากขึ้นไม่กินยาลดความดันโลหิตเพิ่มขึ้น ได้กินยาลด ความดันโลหิตสูง ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ยาแดงเหล้า การสังเกตอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นกับตนเอง เช่น ปวดศีรษะ ตาพร่ามัว เป็นต้น และเมื่อเกิดอาการ ผิดปกติที่รุนแรงท่านรีบไปพบแพทย์ทันที ภายหลังการทดลองพบว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมการดูแลตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทำการจำแนกรายข้อพบว่าข้อที่มี พฤติกรรมการดูแลตนเองเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือ รับประทานผักหรือผลไม้ ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์ปกติโดยการรับประทานอาหารแต่พออิม ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับปกติโดยการ ไม่รับประทานอาหารรสหวาน เมื่อเกิดความเครียดมีวิธีการลดความเครียดของตนเอง เช่น การนั่ง สมาธิ สวดมนต์ ฟังธรรมะ เป็นต้น เมื่อมีอาการปวดศีรษะมากขึ้นไม่กินยาลดความดันโลหิต เพิ่มขึ้น ได้กินยาลดความดันโลหิตสูง ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ยาแดงเหล้า การสังเกตอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นกับตนเองเช่น ปวดศีรษะ ตาพร่ามัว เป็นต้น และ เมื่อเกิดอาการผิดปกติที่รุนแรงท่านรีบไปพบแพทย์ทันที

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความดันโลหิต ก่อนและหลังการทดลอง

ระดับความดันโลหิต (มิลลิเมตรปรอท)	กลุ่มทดลอง (n = 30)				กลุ่มควบคุม (n = 30)			
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความดันโลหิต								
ช่วงบน								
≤ 139	0	0	25	83.33	0	0	8	26.67
140 – 159	20	66.67	5	16.67	22	73.33	19	63.33
160 – 179	10	33.33	0	0	8	26.67	2	6.67
ตั้งแต่ 180 ขึ้นไป	0	0	0	0	0	0	1	3.33
	$\bar{X} = 151.27$ SD = 10.07		$\bar{X} = 128.90$ SD = 8.95		$\bar{X} = 149.00$ SD = 8.14		$\bar{X} = 143.20$ SD = 9.03	
ระดับความดันโลหิต								
ช่วงล่าง								
≤ 89	0	0	26	86.67	0	0	6	20.00
90 – 99	17	56.67	4	13.33	15	50.00	20	66.67
100 -109	13	43.33	0	0	15	50.00	4	13.33
ตั้งแต่ 110 ขึ้นไป	0	0	0	0	0	0	0	0
	$\bar{X} = 94.67$ SD = 4.91		$\bar{X} = 81.03$ SD = 6.12		$\bar{X} = 95.17$ SD = 5.00		$\bar{X} = 90.03$ SD = 5.55	

จากตารางที่ 8 พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบน 151.27 มิลลิเมตรปรอท (SD = 10.07) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบน 149.00 มิลลิเมตรปรอท (SD = 8.14) พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบนสูงกว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อย เมื่อพิจารณาระดับความดันโลหิตในช่วงต่าง ๆ พบว่าระดับความดันโลหิต อยู่ในช่วง 140-159 มิลลิเมตรปรอทในสัดส่วนที่สูงที่สุด โดยกลุ่มทดลองพบร้อยละ 66.67 และกลุ่มควบคุมพบร้อยละ 73.33 ภายหลังการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบน 128.90 มิลลิเมตรปรอท (SD = 8.95) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบน 143.20 มิลลิเมตรปรอท (SD = 9.03) พบว่ากลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบนมากกว่ากลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาระดับความดันโลหิตในช่วงต่าง ๆ พบว่ากลุ่มทดลองมีระดับความดันโลหิตอยู่ในช่วงน้อยกว่าหรือเท่ากับ 139 มิลลิเมตรปรอทในสัดส่วนที่สูงที่สุด คือพบร้อยละ 83.33 ส่วนกลุ่มควบคุมพบระดับความดันโลหิตในช่วง 140 -159 มิลลิเมตรปรอทในสัดส่วนที่สูงที่สุด คือ ร้อยละ 63.33 และพบว่า

ก่อนการทดลองกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงล่าง 94.67 มิลลิเมตรปรอท (SD = 4.91) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงล่าง 95.17 มิลลิเมตรปรอท (SD = 8.14) พบว่ากลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงล่างสูงกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย เมื่อพิจารณาระดับความดันโลหิตในช่วงต่าง ๆ พบว่าระดับความดันโลหิตอยู่ในช่วง 90-99 มิลลิเมตรปรอทในสัดส่วนที่สูงที่สุด โดยกลุ่มทดลองพบร้อยละ 56.67 ส่วนกลุ่มควบคุมพบว่าระดับความดันโลหิตในช่วง 90-99 มิลลิเมตรปรอท และ ความดันโลหิตในช่วง 100-109 มิลลิเมตรปรอท พบว่ามีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 50.00 ภายหลังการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงล่าง 81.03 มิลลิเมตรปรอท (SD = 6.12) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงล่าง 90.03 มิลลิเมตรปรอท (SD = 5.55) พบว่ากลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงล่างมากกว่ากลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาระดับความดันโลหิตในช่วงต่าง ๆ พบว่ากลุ่มทดลองมีระดับความดันโลหิตอยู่ในช่วงน้อยกว่าหรือเท่ากับ 89 มิลลิเมตรปรอทในสัดส่วนที่สูงที่สุด คือพบร้อยละ 86.67 ส่วนกลุ่มควบคุมพบระดับความดันโลหิตในช่วง 90-99 มิลลิเมตรปรอทในสัดส่วนที่สูงที่สุด คือ ร้อยละ 66.67

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง และค่าเฉลี่ยค่าความดันโลหิตกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 9 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ พฤติกรรมการดูแลตนเองก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ตัวแปร	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		df	t	p (One Tailed)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
ความรู้	30	14.27	3.29	18.10	1.12	29	6.20	< .001
พฤติกรรมการดูแลตนเอง	30	37.93	7.24	61.03	6.04	29	15.10	< .001

จากตารางที่ 9 พบว่า ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ 14.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.29 และภายหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ 18.10 (SD = 1.12) และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่าที่แบบไม่อิสระ (Paired t-test) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 6.20$, $p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 คือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ หลังได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพมีความรู้ดีกว่าก่อนได้รับการบริการ และพบว่า ก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง 37.93 (SD = 7.24) และ ภายหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง 61.03 (SD = 6.04) และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่าที่แบบไม่อิสระ (Paired t-test) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 15.10$, $p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 คือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุ หลังได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพมีพฤติกรรมการดูแลตนเองดีกว่าก่อนได้รับการ

ตารางที่ 10 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบนก่อนและหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง

ตัวแปร	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		df	t	p (One- Tailed)
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
ค่าความดันโลหิตช่วงบน	30	151.27	10.07	128.90	8.95	29	-9.95	< .001

จากตารางที่ 10 พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบน 151.27 มิลลิเมตรปรอท (SD = 10.07) ภายหลังจากทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความดันโลหิต 128.90 มิลลิเมตรปรอท (SD = 8.95) และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงบน ก่อนและหลังการทดลอง ด้วยค่าทีแบบ ไม่อิสระ (Paired t-test) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -9.95, p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 คือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุหลังได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพมีค่าความดันโลหิตลดลงกว่าก่อนได้รับบริการ

ตารางที่ 11 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงล่างก่อนและหลังการทดลองของ
กลุ่มทดลองด้วยการทดสอบ Wilcoxon Signed Rank

ตัวแปร	n	Mean Rank	Z	p (One-Tailed)
ค่าความดันโลหิตช่วงล่าง	30	15.00	-4.74	< .001

จากตารางที่ 11 ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความดันโลหิตช่วงล่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองด้วยการทดสอบ Wilcoxon Signed Rank เนื่องจากตัวแปรความดันโลหิตช่วงล่างมีการกระจายไม่เป็นโค้งปกติ และพบว่ามีค่าเฉลี่ยของอันดับ เท่ากับ 15.00 และ เมื่อทดสอบ Wilcoxon Signed Rank พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -4.74, p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 คือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิดไม่ทราบสาเหตุหลังได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพมีค่าความดันโลหิตลดลงกว่าก่อนได้รับบริการ

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนความรู้ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	n	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		df	t	P
		\bar{d}	SD	\bar{d}	SD			
ความรู้	30	-3.90	3.26	-0.60	1.99	48.00	-4.73	<.001

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนความรู้ -3.90 (SD = 3.26) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนความรู้ -0.60 (SD = 1.99) และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง ด้วยค่าที่แบบอิสระ (Independent t-test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -4.73, p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงหลังได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพ มีผลต่างของคะแนนความรู้ ดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลสุขภาพแบบปกติ

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลต่างคะแนนพฤติกรรม的自我ดูแลตนเองก่อนและหลัง
การทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	n	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		df	t	p
		\bar{d}	SD	\bar{d}	SD			
พฤติกรรม的自我ดูแลตนเอง	30	-22.57	8.09	-.40	4.52	45.59	-13.60	<.001

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนพฤติกรรม的自我ดูแลตนเอง เท่ากับ -22.57 (SD = 8.09) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนพฤติกรรม的自我ดูแลตนเอง เท่ากับ -.40 (SD = 4.52) และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง ด้วยค่าที่แบบอิสระ (Independent t-test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -13.60, p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงหลังได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพ มีผลต่างของคะแนนพฤติกรรม的自我ดูแลตนเอง ดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลสุขภาพแบบปกติ

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลต่างของค่าความดันโลหิตช่วงบนก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	n	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		df	t	p (One-Tailed)
		\bar{d}	SD	\bar{d}	SD			
ค่าความดันโลหิตช่วงบน	30	22.00	12.12	5.80	11.91	58	5.22	< .001

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยผลต่างของค่าความดันโลหิตช่วงบน เท่ากับ 22.00 (SD = 12.12) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยผลต่างของค่าความดันโลหิตช่วงบน เท่ากับ 5.80 (SD = 11.91) และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่าง ด้วยค่าที่แบบอิสระ (Independent t-test) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 5.22, p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงหลังได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพ มีผลต่างของค่าความดันโลหิต ดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลสุขภาพแบบปกติ

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างแมนวิทนีย์ ยู ค่าเฉลี่ยผลต่างของความดันโลหิตช่วงล่างก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	n	กลุ่มทดลอง		Mann-Whitney U	p (One - Tailed)
		Mean Rank	Mean Rank		
ค่าความดันโลหิตช่วงล่าง	30	39.30	21.70	186.00	< .001

จากตารางที่ 15 ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลต่างของความดันโลหิตช่วงล่างด้วยการทดสอบความแตกต่างแมนวิทนีย์ ยู (Mann-Whitney U) เนื่องจากได้ทำการทดสอบพบว่าค่าความดันโลหิตช่วงล่างมีการกระจายไม่เป็นโค้งปกติ ทั้งนี้พบว่ากลุ่มทดลองมีผลต่างค่าเฉลี่ยของอันดับเท่ากับ 39.30 กลุ่มควบคุมมีผลต่างค่าเฉลี่ยของอันดับเท่ากับ 21.70 และ เมื่อทดสอบด้วยสถิติแมนวิทนีย์ ยู (Mann-Whitney U) พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสถิติค่าทดสอบความแตกต่างแมนวิทนีย์ ยู เท่ากับ 186.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงหลังได้รับการดูแลสุขภาพที่บ้าน โดยทีมสุขภาพ มีผลต่างของค่าความดันโลหิต ดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลสุขภาพแบบปกติ